

319.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 8 marca 1950 r.

w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia od podatku od wzbogacenia wojennego, wynikającego z regulacji zobowiązań pieniężnych niektórych grup podatników oraz niektórych kategorii zobowiązań pieniężnych.

Na podstawie art. 28 dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego, (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72), zmienionego dekretem z dnia 27 lipca 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 333) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołane w zarządzeniu niniejszym artykuły bez bliższego określenia oznaczają artykuły dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r. o nadzwyczajnym podatku od wzbogacenia wojennego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 72), zmienionego dekretem z dnia 27 lipca 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 333).

§ 2. Zwalnia się od podatku wzbogacenie wynikające z regulacji zobowiązań pieniężnych, jeżeli dłużnikami lub solidarnymi dłużnikami są:

1) osoby niepełnoletnie oraz ucząca się młodzież w wieku do lat 24, z wyjątkiem przypadków, określonych w art. 14 ust. 2,

2) małżonek sądownie nierozłączony i pozostający we wspólności gospodarczej z drugim małżonkiem, jeżeli drugi małżonek jest osobą, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 6 i 7, z wyjątkiem przypadków określonych w art. 14 ust. 2,

3) osoby, wymienione w art. 14 ust. 1 pkt 6 — z wyjątkiem agentów i inkasentów krajowych zakładów ubezpieczeniowych, zarządców nieruchomości ustanowionych w toku egzekucji z nieruchomości przez zarząd przymusowy, zarządców nieruchomości budynkowych, rolnych lub przedsiębiorstw, likwidatorów, ustanowionych w toku postępowania likwidacyjnego oraz komiwojazerów — które w roku 1948 wyłącznie wykonywały świadczenia lub osiągały przychody podlegające podatkowi obrotowemu i dochodowemu lub tylko dochodowemu, jeżeli tego rodzaju świadczenia lub przychody podlegały w roku 1949 przepisom o podatku od wynagrodzeń, a nie zachodzą zastrzeżenia, określone w art. 14 ust. 2 pkt 1,

4) osoby, wymienione w art. 14 ust. 1 pkt. 6 i 7 oraz w pkt. 1—3 paragrafu niniejszego, jeżeli są właścicielami gruntów niezabudowanych o obszarze do 1.000 m²,

5) dłużnicy z wekslu (akceptant, indosanci i poręczyciele) bez względu na osoby tych dłużników, jeżeli przy wekslu własnym (art. 101 pr. weksl.) — wystawcą, a przy wekslu trasowanym (art. 1 pr. weksl.) — akceptantem jest osoba wolna od podatku z art. 14 lub z pkt 1—4 paragrafu niniejszego.

§ 3. Zwalnia się od podatku wzbogacenie wynikające z regulacji zobowiązań pieniężnych:

1) do wysokości 50 zł nominalnej sumy kapitałowej zobowiązania w stosunku do tego samego wierzyciela;

2) z tytułu danin publicznych, opłat, kar pieniężnych, grzywien i kosztów, wygasłych do dnia 31 grudnia 1949 r.,

3) zabezpieczonych hipotecznie na nieruchomościach, które do dnia wejścia w życie zarządzenia niniejszego przeszły na własność Skarbu Państwa z mocy szczególnych przepisów, lub na własność związków samorządu terytorialnego z mocy art. 13 ustawy z dnia 25 czerwca 1948 r. o podziale nieruchomości na obszarze miast i niektórych osiedli (Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 240) oraz art. 8 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m. st. Warszawy (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 279), bądź co do których w tymże terminie wdrożone zostało postępowanie wywłaszczeniowe,

4) jeżeli w okresie od dnia 1 lipca 1945 r. do dnia wejścia w życie zarządzenia niniejszego zobowiązanie pieniężne wygasło w drodze spadku, zapisu, dalszego zapisu przez połączenie w jednej osobie dłużnika i wierzyciela,

5) które po dniu 1 lipca 1945 r. zostały lub zostaną spisane na stratę przez przedsiębiorstwa bankowe, instytucje kredytowe i zakłady ubezpieczeń z powodu śmierci, uznania za zmarłego, wysiedlenia z granic Polski oraz niemożności ustalenia miejsca zamieszkania lub adresu dłużników, jeżeli dłużnicy ci nie pozostawili żadnego majątku, bądź w przypadkach, gdy koszty ściągnięcia zobowiązania pieniężnego przekraczałyby samą zaległość zobowiązania; powyższe zwolnienie nie dotyczy wzbogacenia z zobowiązań zabezpieczonych hipotecznie na nieruchomościach.

§ 4. 1. Zwalnia się częściowo od podatku, niezależnie od obniżki przewidzianej w art. 26, wzbogacenie wynikające z regulacji zobowiązań pieniężnych:

1) inwalidów (wojennych i pracy) oraz wdów po tych inwalidach, prowadzących uliczne punkty sprzedaży detalicznej, jeżeli osoby te nie są właścicielami nieruchomości, przez obniżenie wielokrotności podatku, określonej w art. 18 ust. 1 pkt 1 — do 10-krotnej wielokrotności podatku,

2) dzierżawców gospodarstw rolnych (art. 18 ust. 2 pkt 1 lit. d) przez obniżenie wielokrotności podatku, określonej w art. 18 ust. 1 pkt 1 — do wielokrotności podatku, określonej w art. 18 ust. 2 pkt 4,

3) zaciągniętych w okresie od dnia 1 stycznia 1940 r. do dnia 30 sierpnia 1944 r. przez obniżenie o 30% wielokrotności podstawy opodatkowania dla tych podatników, będących właścicielami lub dzierżawcami gospodarstw rolnych, wymienionych w art. 18 ust. 2 pkt 4) lit. a) i b), którzy udowodnią fakt zużytkowania osiągniętych z zaciągniętego zobowiązania funduszy na wykonanie budowl lub przeprowadzenie kapitalnych remontów albo na zakup przedmiotów inwentarza żywego lub martwego,

4) przez wyłączenie z podstawy opodatkowania stosunkowej części zobowiązania pieniężnego, przypadającej na osobę uczestniczącą w zobowiązaniu pieniężnym, jeżeli osoba ta korzysta ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 14 oraz § 2 zarządzenia niniejszego.

2. Częściowe zwolnienie od podatku z jednego tytułu (ust. 1) nie wyłącza zastosowania częściowego zwolnienia od podatku z pozostałych tytułów.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 6 sierpnia 1949 r.

MINISTER SKARBU

K. Dąbrowski